ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1972/83 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Ιουλίου 1983

για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης σε προγράμματα επίδειξης στους τομείς της εκμετάλλευσης εναλλακτικών ενεργειακών πηγών της εξοικονόμησης ενέργειας και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη το Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 2 της συνθήκης, η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει την αρμονική ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο σύνολο της Κοινότητας, τη συνεχή και ισόρροπη επέκταση της οικονομίας και μια αυξημένη σταθερότητα·

ότι η ορθολογικότερη χρησιμοποίηση της ενέργειας, μέσω της εξοικονόμησης ενέργειας και της εκμετάλλευσης πηγών που αντικαθιστούν τους υδρογονάνθρακες, μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στην πραγματοποίηση των στόχων αυτών·

ότι στο ψήφισμα της 9ης Ιουνίου 1980, σχετικά με τους στόχους της ενεργειακής πολιτικής της Κοινότητας για το 1990 και τη σύγκλιση των πολιτικών των Κρατών μελών (4), το Συμβούλιο υπογράμμισε την ανάγκη να ενταθούν οι προσπάθειες εξοικονόμησης της ενέργειας και μείωσης της κατανάλωσης και των εισαγωγών πετρελαίου της Κοινότητας·

ότι α ανάπτυξη μιας ενεργειακής στρατηγικής για την Κοινότητα απαιτεί κατάλληλο ύψος επενδύσεων στον τομέα των πηγών ενέργειας που αντικαθιστούν το πετρέλαιο και της ορθολογικότερης χρησιμοποίησης της ενέργειας, καθώς και τη συνέχιση της πολιτικής έρευνας και ανάπτυξης και επίδειξης σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι η ενίσχυση των προγραμμάτων επίδειξης, που εισάγουν καινοτομίες και αποβλέπουν στη βελτίωση της απόδοσης της χρησιμοποιούμενης ενέργειας και στην εκμετάλλευση ενεργειακών πηγών που υποκαθιστούν τους υδρογονάνθρακες, αποτελεί σημαντικό μέσο βοήθειας για την υλοποίηση των προαναφερόμενων στόχων·

ότι η Κοινότητα και τα Κράτη μέλη έχουν προγράμματα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης στους τομείς της εξοικονόμησης ενέργειας και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· ότι έαν κοινοτικό πρόγραμμα ενίσχυσης των προγραμμάτων επίδειξης σ' αυτούς τους τομείς πρέπει να συμβάλλει στην ευρεία διάδοση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων αυτών·

ότι η επίδειξη συνδέει την προηγούμενη φάση της έρευνας και ανάπτυξης, η οποία ενδεχομένως δοκιμάζεται στο επίπεδο της πρότυπης εγκατάστασης, με τη μεταγενέστερη φάση των επενδύσεων· ότι διαφέρει από τη φάση έρευνας και ανάπτυξης και την πρότυπη φάση ως προς το βιομηχανικό μέγεθος των προγραμμάτων και την απαίτηση να υπάρχουν προοπτικές οικονομικής βιωσιμότητας και από τη φάση των επενδύσεων ως προς τον εγγενή κίνδυνο, ο οποίος είναι ακόμη πολύ υψηλός για τους επιχειρηματίες·

ότι, πέρα από το στάδιο της έρευνας και της ανάπτυξης, θα πρέπει να χορηγηθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, χρηματοδοτική ενίσχυση στα προγράμματα επίδειξης, λαμβάνοντας υποψή τους σημαντικούς κινδύνους και τις επενδύσεις που είναι δυνατό συνεπάγεται η εφαρμογή τεχνικών νεωτερισμών·

ότι η ενίσχυση των προγραμμάτων αυτών, τα οποία θα πραγματοποιούνται κατόπιν μελετών και ερευνών που θα αποσκοπούν να αποδείξουν τη βιομηχανική και εμπορική τους βιωσιμότητα, θα αυξήσει την εμπιστοσύνη στην πραγματοποίηση των προγραμμάτων αυτών και θα προωθήσει την ανάπτυξη τους στην Κοινότητα·

ότι η πραγματοποίηση των προγραμμάτων αυτών θα μπορούσε να οδηγήσει στην ανάπτυξη ειδικευμένων βιομηχανιών στην Κοινότητα, οι οποίες θα μπορούσαν να δημιουργήσουν αρκετά σημαντικές προσβάσεις σε εξωκοινοτικές αγορές·

ότι η παροχή των προβλεπομένων πλεονεκτημάτων από την Κοινότητα δεν πρέπει να έχει δυσμενή επίπτωση στους όρους του ανταγωνισμού κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς τις αρχές που περιέχονται στις σχετικές διατάξεις της συνθήκης·

ότι, επειδή είναι αναγκαίο μια τέτοια ενίσχυση να περιοριστεί στο απολύτως απαραίτητο, η Κοινότητα θα πρέπει να διαθέτει όλα τα κατάλληλα μέσα που θα της επιτρέπουν να αξιολογεί, σε κάθε περίπτωση, τα πλεονεκτήματα που μπορεί να αποκομίσει από την πραγματοποίηση των σχεδίων αυτών, καθώς και να διαπιστώνει αν συμβιβάζονται με τους στόχους της κοινοτικής ενεργειακής πολιτικής·

ότι, για το σκοπό αυτό, οι δικαιούχοι θα πρέπει να αναλάβουν υποχρεώσεις έναντι της Κοινότητας, ως αντιστάθμισμα των πλεονεκτημάτων που θα τους χορηγηθούν·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 227 της 1. 9. 1982, σ. 2.
(2) ΕΕ αριθ. C 304 της 22. 11. 1982, σ. 263.
(3) ΕΕ αριθ. C 326 της 12. 12. 1982, σ. 15.
(4) ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1980, σ. 1.

ότι η Κοινότητα έχει ήδη αναλάβει ένα κοινοτικό πρόγραμμα επίδειξης στους τομείς της εξοικονόμησης ενέργειας και των εναλλακτικών ενεργειακών πηγών στα πλαίσια των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1302/78 [1] και (ΕΟΚ) αριθ. 1303/78 [2] περί χορηγήσεως χρηματοδοτικής ενίσχυσης, αντίστοιχα, σε προγράμματα εκμετάλλευσης εναλλακτικών ενεργειακών πηγών και σε προγράμματα επίδειξης για εξοικονόμηση ενέργειας·

ότι η Επιτροπή έχει κάνει αξιολόγηση του προγράμματος αυτού στις εκθέσεις που υπέβαλε στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή των κανονισμών αυτών· ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να συνεχιστεί και να προσαρμοστεί, λαμβάνοντας υπόψη τη σχετική πείρα που αποκτήθηκε·

ότι ένας κανονισμός για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης σε προγράμματα επίδειξης στους τομείς της εκμετάλλευσης εναλλακτικών ενεργειακών πηγών, της εξοικονόμησης ενέργειας και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, όσο και ένας κανονισμός για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης σε πρότυπα βιομηχανικά προγράμματα και προγράμματα επίδειξης στον τομέα της υγροποίησης και της αεριοποίησης των στερεών καυσίμων, είναι εξίσου απαραίτητοι και επείγοντες για να μη διακοπεί η συνέχεια στα προγράμματα, τα οποία θα συμβάλλουν, για πολλά χρόνια στο μέλλον, στην εφαρμογή της ενεργειακής στρατηγικής της Κοινότητας,

ότι, λόγω των τεχνικών διαφορών μεταξύ των σχετικών προγραμμάτων, τα προγράμματα πρέπει να καλύπτονται από δύο διαφορετικούς κανονισμούς·

ότι η συνθήκη δεν έχει προβλέψει τις ειδικές εξουσίες δράσης που απαιτούνται για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η Κοινότητα μπορεί να χορηγεί, υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, χρηματοδοτική ενίσχυση για την πραγματοποίηση προγραμμάτων επίδειξης στους τομείς της εκμετάλλευσης των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, της εξοικονόμησης ενέργειας, καθώς και της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Ως «προγράμματα στον τομέα των εναλλακτικών πηγών ενέργειας», για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται τα προγράμματα που αποβλέπουν στην εκμετάλλευση κάθε δυνατής ενεργειακής πηγής εκτός από την πυρηνική ενέργεια.

Ως «προγράμματα στον τομέα της εξοικονόμησης ενέργειας», για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται τα προγράμματα που παρουσιάζουν σημαντική βελτίωση όσον αφορά την απόδοση της χρησιμοποιούμενης ενεργείας.

Ως «προγράμματα στον τομέα της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων», για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται τα προγράμματα εφαρμογής ενεργειακών μεθόδων που υποκαθιστούν μεθόδους βασιζόμενες στους υδρογονάνθρακες.

2. Κάθε πρόγραμμα επίδειξης, κατά την έννοια του άρθρου 1, πρέπει να ικανοποιεί τους ακόλουθους όρους:

— να αφορά την κατασκευή εγκαταστάσεων σε φυσικό μέγεθος, οι οποίες θα επιτρέπουν τη εκμετάλλευση εναλλακτικών πηγών ενέργειας ή την εξοικονόμηση ενέργειας ή την υποκατάσταση των υδρογονανθράκων σε σημαντικές ποσότητες,

— να κάνει χρήση τεχνικών ή μεθόδων ή προϊόντων που θα αποτελούν καινοτομία ή μια νέα εφαρμογή τεχνικών, μεθόδων ή προϊόντων ήδη γνωστών, για τα οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει περατωθεί η φάση της έρευνας και ανάπτυξης,

— να είναι ικανό να ενθαρρύνει την κατασκευή άλλων παρόμοιων εγκαταστάσεων,

— να έχει ενθαρρυντικές προοπτικές βιομηχανικής και εμπορικής βιωσιμότητας, αποδεδειγμένες από προηγούμενες μελέτες και έρευνες,

— να παρουσιάζει δυσκολίες χρηματοδότησης εξαιτίας των σημαντικών τεχνικών και οικονομικών κινδύνων, που συνεπάγεται, ώστε κατά πάσα πιθανότητα να μην είναι πραγματοποιήσιμο χωρίς δημόσια ή/και κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση,

— κατ' αρχήν, να πραγματοποιείται στο έδαφος της Κοινότητας. Ωστόσο, εφόσον η (μερική ή ολική) εκτέλεση ενός προγράμματος σε τρίτη χώρα, παραδείγματος χάριν αναπτυσσόμενη, φαίνεται να ανταποκρίνεται στο συμφέρον της Κοινότητας, ιδίως λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του, το Συμβούλιο θα αποφαίνεται για το σχέδιο αυτό, μετά από πρόταση της Επιτροπής η οποία θα υποβάλλεται αφού ζητηθεί η γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

3. Ο κατάλογος των πεδίων εφαρμογής του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνεται στο παράρτημα I όσον αφορά την εκμετάλλευση των εναλλακτικών ενεργειακών πηγών, στο παράρτημα II όσον αφορά την εξοικονόμηση ενεργείας και στο παράρτημα III όσον αφορά την υποκατάσταση των υδρογονανθράκων.

Με βάση την περιοδική έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 5, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει στο Συμβούλιο προσθήκες στους υποτομείς του καταλόγου αυτού. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

(1) ΕΕ αριθ. L 158 της 16. 6. 1978, σ. 3.
(2) ΕΕ αριθ. L 158 της 16. 6. 1978, σ. 6.

4. Η χρηματοδοτική ενίσχυση μπορει να χορηγηθεί για το σύνολο ενός προγράμματος ή για διαφορετικά στάδια του προγράμματος. Κατ' εξαίρεση και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, στις οποίες καμία μελέτη σκοπιμότητας δεν είναι γνωστή και διαθέσιμη για παρόμοια προγράμματα, χρηματοδοτική ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί και για τη φάση της μελέτης σκοπιμότητας, αφού πρώτα ζητηθεί η γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, και με βάση τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 3

Την ευθύνη κάθε προγράμματος αναλαμβάνει φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το δίκαιο των Κρατών μελών.

Αν η σύσταση νομικού προσώπου που έχει ικανότητα δικαίου και δικαιοπραξίας για να εκτελέσει ένα πρόγραμμα, συνεπάγεται πρόσθετα βάρη για τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις, το πρόγραμμα αυτό είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί με απλή συνεργασία φυσικών ή νομικών προσώπων. Στην περίπτωση αυτή, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την κοινοτική υποστήριξη βαρύνουν εις ολόκληρον τα πρόσωπα αυτά.

Άρθρο 4

1. Η ενίσχυση ενός προγράμματος ή μιας μελέτης σκοπιμότητας έχει τη μορφή χρηματικής συνεισφοράς της Κοινότητας στο πρόγραμμα αυτό, από την οποία η μισή επιστρέφεται υπό ορισμένους όρους. Η Κοινότητα θα λάβει υπόψει άλλες κοινοτικές, εθνικές ή άλλες χρηματοδοτικές παρεμβάσεις υπέρ του προγράμματος αυτού, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί ή προβλέπεται να πραγματοποιηθούν, καθώς και το μέρος των επιχειρηματικών κινδύνων το οποίο θα πρέπει να αναλάβουν άμεσα οι υπεύθυνοι του προγράμματος.

2. Η ενίσχυση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει το 49 % του ενισχύσιμου κόστους του προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4. Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται χωριστά για κάθε πρόγραμμα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5. Το τμήμα της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί, καθώς και ο ακριβής τρόπος εξόφλησής της καθορίζονται στη σύμβαση που θα συναφθεί με το δικαιούχο.

3. Η χρηματοδοτική ενίσχυση στη φάση της μελέτης σκοπιμότητας δεν επιστρέφονται στο ακέραιο παρά μόνο αν τα αποτελέσματα της μελέτης αποδεικνύουν τη δυνατότητα να προχωρήσει η μελέτη σε πρόγραμμα επίδειξης και αν ο αιτών αποφασίσει, μέσα σε δύο χρόνια από το τέλος της μελέτης, να μη συνεχίσει την πραγματοποίηση του προγράμματος.

Άρθρο 5

1. Κάθε πρόγραμμα που προτείνεται από πρόσωπα ή επιχειρήσεις της Κοινότητας, μετά από πρόσκληση για υποβολή προγραμμάτων που δημοσιεύεται κατά κανόνα κάθε χρόνο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εξετάζεται από την Επιτροπή με βάση τις ακόλουθες πληροφορίες, οι οποίες πρέπει να παρέχονται από τους αιτούντες:

— λεπτομερής περιγραφή του προγράμματος, όπου συμπεριλαμβάνεται και η οργάνωση της διαχείρισής του,
— ενεργειακές επιπτώσεις: εξοικονόμηση ενέργειας ή υποκατάσταση,
— αξιολόγηση των ενδεχομένων επιπτώσεων στο περιβάλλον,
— προθεσμίες για την πραγματοποίηση του προγράμματος,
— οικονομική κατάσταση και τεχνικές δυνατότητες του υπεύθυνου ή των υπεύθυνων για το πρόγραμμα,
— φύση και έκταση των τεχνικών και οικονομικών κινδύνων που συνεπάγεται το πρόγραμμα,
— κόστος του προγράμματος, οικονομική του βιωσιμότητα και προβλεπόμενοι τρόποι χρηματοδοτήσής του,
— κατά πόσον η αποκτηθείσα πείρα είναι δυνατό να ενθαρρύνει την κατασκευή παρόμοιων εγκαταστάσεων· προοπτικές χρησιμοποίησης των εγκαταστάσεων αυτών και πλεονεκτήματα τα οποία ενδέχεται να προκύψουν για το σύνολο της οικονομίας,
— αναφορά όλων των χρηματοδοτικών ενισχύσεων οι οποίες χορηγήθηκαν στο πρόγραμμα από την Κοινότητα ή τα Κράτη μέλη σε προηγούμενο στάδιο έρευνας και ανάπτυξης,
— διευκρινίσεις για τα υπόλοιπα μέτρα χρηματοδοτικής ενίσχυσης τα οποία προβλέπεται ή αναμένεται να ληφθούν από τα Κράτη μέλη ή την Κοινότητα,
— κάθε άλλο στοιχείο το οποίο θα δικαιολογούσε την αιτούμενη κοινοτική ενίσχυση,
— προβλεπόμενος τρόπος διάδοσης των αποτελεσμάτων της επίδειξης.

2. Η Επιτροπή αποφασίζει να χορηγήσει ή να αρνηθεί ενίσχυση σε προγράμματα, αφού ζητήσει τη γνώμη μιας Συμβουλευτικής Επιτροπής για τη Διαχείριση των Προγραμμάτων Επίδειξης που θα συγκροτηθεί από αντιπροσώπους των Κρατών μελών, και με βάση τη γνώμη αυτή.

Η επιτροπή που θα προεδρεύεται από εκπρόσωπο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Η απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ανακοινώνεται αμέσως στο Συμβούλιο, στα Κράτη μέλη και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εφαρμόζεται μετά τη λήξη προθεσμίας είκοσι εργάσιμων ημερών εφόσον, κατά τη διάρκειά της, κανένα Κράτος μέλος δεν εισάγει το θέμα στο Συμβούλιο.

Σε περίπτωση που το θέμα εισαχθεί στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο αποφαίνεται για την απόφαση της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, σύμφωνα με το άρθρο 148 της συνθήκης, μέσα σε προθεσμία 40 εργάσιμων ημερών από την ημέρα που το θέμα θα έχει εισαχθεί στο Συμβούλιο.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περιοδική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και με τη συνοχή μεταξύ των εθνικών και κοινοτικών δράσεων, προκειμένου να είναι δυνατή η καλύτερη αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνουν τις γνώμες τους για την έκθεση αυτή.

Άρθρο 6

Τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται από την Κοινότητα πρέπει να μην έχουν δυσμενή επίπτωση στους όρους του ανταγωνισμού κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς τις αρχές που περιέχονται στις σχετικές διατάξεις της συνθήκης.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή διαπραγματεύεται και συνάπτει τις αναγκαίες συμβάσεις για την εκτέλεση των προγραμμάτων που επιλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 5. Για το σκοπό αυτό συντάσσει υπόδειγμα σύμβασης, που διατίθεται ύστερα από απλή αίτηση, στο οποίο αναφέρονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μερών, και ιδίως ο ακριβής τρόπος για την ενδεχόμενη επιστροφή της ενίσχυσης που έχει χορηγηθεί, καθώς και οι τρόποι πρόσβασης και διάδοσης των γνώσεων.

2. Ο υπεύθυνος ή οι υπεύθυνοι της εκτέλεσης του προγράμματος, το οποίο λαμβάνει κοινοτική ενίσχυση, διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε έξι μήνες ή μετά από αίτησή της, έκθεση σχετικά με την εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων έναντι της Επιτροπής και ειδικότερα σχετικά με την πρόοδο των εργασιών που αφορούν αυτό το πρόγραμμα και με τα ποσά που έχουν δαπανηθεί για την εκτέλεσή του.

3. Οι λογαριασμοί που αφορούν το πρόγραμμα αυτό είναι οποτεδήποτε στη διάθεση της Επιτροπής. Η Επιτροπή μπορεί να κάνει ελέγχους είτε επί τόπου είτε βάσει εγγράφων, ώστε να είναι σε θέση να παρακολουθεί την εκτέλεση της σύμβασης και, ειδικότερα, την πρόοδο και την εκτέλεση του προγράμματος.

4. Εφόσον δικαιολογείται από τη σπουδαιότητα της χρηματοδοτικής ενίσχυσης της Κοινότητας και από το εύρος του προγράμματος, η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει ως παρατηρητής στις συνεδριάσεις των οργάνων διαχείρισης των προγραμμάτων, εφόσον το προβλέπει η σύμβαση.

Άρθρο 8

Το ποσό των νέων πιστώσεων που κρίνεται αναγκαίο να χορηγηθεί για το 1983, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ανέρχεται σε 70 εκατομμύρια ECU.

Τα ποσά της χρηματοδοτικής ενίσχυσης, που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, εγγράφονται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός καταργεί και αντικαθιστά τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1302/78, (ΕΟΚ) αριθ. 1303/78, (ΕΟΚ) 725/79, (ΕΟΚ) αριθ. 726/79, (ΕΟΚ) αριθ. 727/79, (ΕΟΚ) αριθ. 728/79 και (ΕΟΚ) αριθ. 729/79.

Οι διατάξεις των κανονισμών αυτών πάντως συνεχίζουν να εφαρμόζονται για προγράμματα που υποβάλλονται σύμφωνα με προσκλήσεις για υποβολή προσφορών, δημοσιευμένων κατ' εφαρμογή των ιδίων αυτών κανονισμών.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1983.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 11 Ιουλίου 1983.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Κατάλογος των πεδίων εφαρμογής που είναι δυνατό να επιλεγούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό

Ο ακόλουθος κατάλογος δεν καθορίζει την προτεραιότητα.

1. **Γεωθερμική ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «προγράμματα επίδειξης στον τομέα της γεωθερμικής ενέργειας» εννοούνται τα προγράμματα που αφορούν την εκμετάλλευση της θερμικής ενέργειας η οποία λαμβάνεται, με τη βοήθεια γεωτρήσεων, από υπόγεια γεωλογικά στρώματα. Κατ' αρχήν αποκλείονται τα προγράμματα τα οποία αφορούν την εκμετάλλευση γεωθερμικής ενέργειας στις περιπτώσεις όπου η θερμοκρασία του γεωθερμικού ύδατος είναι κατώτερη από 30° C.

Κατά την επιλογή του προγράμματος θα εξεταστεί προσεκτικά η βασική ιδέα του συστήματος εκμετάλλευσης ως συνόλου, ιδίως το κατά πόσο ο χαρακτήρας του προγράμματος είναι μοναδικός και το κατά πόσο υπάρχουν σε άλλα Κράτη μέλη προγράμματα ανάλογου χαρακτήρα όσον αφορά γεωλογικές συνθήκες και τεχνικές και τεχνολογίες που είναι δυνατό να μεταφερθούν mutatis mutandis.

Πεδία εφαρμογής:

1.1. Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

1.2. Θέρμανση χώρων κατοικίας, δημόσιων και βιομηχανικών, νέων ή παλαιότερων, καθώς και θέρμανση ύδατος για οικιακή χρήση.

1.3. Θέρμανση θερμοκηπίων και αγροτικών χώρων, καθώς και στην ιχθυοκαλλιέργεια και υδροκαλλιέργεια.

1.4. Χρησιμοποίηση της θερμότητας για βιομηχανικούς σκοπούς, π.χ.: θέρμανση και προθέρμανση, ξήρανση, αφυδάτωση, συμπύκνωση, θερμικές κατεργασίες ή άλλες δραστηριότητες.

1.5. Ποικίλη εκμετάλλευση της γεωθερμικής ενέργειας για χρήσεις που καλύπτουν και τις παραπάνω, καθώς και άλλες ενδεχόμενες, οπως η αφαλάτωση του θαλάσσιου ύδατος, η παραγωγή πόσιμου ύδατος, η συλλογή ορυκτών αλάτων.

2. **Ηλιακή ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως «προγράμματα επίδειξης στον τομέα της ηλιακής ενέργειας» εννοούνται τα προγράμματα που επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση της ηλιακής ενέργειας για θερμικούς σκοπούς με την εφαρμογή ενεργητικών ή παθητικών μεθόδων ή τεχνολογιών (εκτος από τους συγκεντρωτικούς συλλεκτήρες) ή τη χρησιμοποίηση της ηλιακής ενέργειας με φωτοβολταϊκές μεθόδους.

Για το ίδιο πρόγραμμα είναι δυνατό να προβλέπονται συνδυασμοί διαφόρων μεθόδων, καθώς και συστημάτων αποθήκευσης ενέργειας.

Πεδία εφαρμογής:

2.1. *Κτίρια* (θέρμανση χώρων, παραγωγή θερμού ύδατος οικιακής χρήσης, κλιματισμός, παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με ενδεχόμενη σύνδεση με το δίκτυο).

2.1.1. Ιδιωτικά κτίρια.

2.1.2. Δημόσια κτίρια.

2.1.3. Βιομηχανικά και αγροτικά κτίρια.

2.2. *Βιομηχανία*

2.2.1. Βιομηχανική θερμότητα.

2.2.2. Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις.

2.2.3. Αφαλάτωση.

2.3. *Γεωργία και εφαρμογή σε απομονωμένες ζώνες*

2.3.1. Ξήρανση φυτικών προϊόντων.

2.3.2. Θερμοκήπια.

2.3.3. Υδροκαλλιέργεια, εκτός από τα φύκια και άλλα υδρόβια φυτά.

2.3.4. Άντληση ύδατος και άρδευση.

2.3.5. Τηλεπικοινωνιακά μέσα.

3. **Βιομάζα**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «προγράμματα επίδειξης στο τομέα της βιομάζας» εννοούνται τα προγράμματα που επιτρέπουν την αξιοποίηση κάθε είδους φυτικών ή ζωικών απορριμμάτων, εκτός από τα βιομηχανικά και τα αστικά απόβλητα, καθώς και προγράμματα που σε εξαιρετικές και καλά αιτιολογημένες περιπτώσεις αξιοποιούν φυτά τα οποία καλλιεργούνται ειδικά για ενεργειακούς σκοπούς.

Τα προγράμματα στον τομέα αυτό πρέπει να περιλαμβάνονται σε μία από δύο κατηγορίες και υποχρεωτικά να απαιτούν η προέλευση της ενεργειακής πηγής να είναι βιολογική.

Κατηγορία 1: προγράμματα που χρησιμοποιούν άμεσα φυτικά ή ζωικά απόβλητα κατά καινοτόμο τρόπο ή φυτά που καλλιεργούνται ειδικά για ενεργειακή εκμετάλλευση,

Κατηγορία 2: προγράμματα επίδειξης τεχνικών μετατροπής βιομάζας σε άλλα καύσιμα κατά καινοτόμο τρόπο. Πρέπει να καθορίζεται το παραγόμενο καύσιμο ή/και το πεδίο εφαρμογής της τεχνολογίας μετατροπής.

Εφαρμόσιμες μέθοδοι

3.1.1. Καύση.

3.1.2. Αεριοποίηση.

3.1.3. Αναερόβια αποικοδόμηση, λαμβάνοντας υπόψη επίσης άλλους στόχους.

4. **Αιολική ενέργεια και ωκεάνια ενέργεια**

4.1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «προγράμματα επίδειξης στον τομέα της αιολικής ενέργειας» εννοούνται τα προγράμματα που αφορούν τόσο την κεντρική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας για τροφοδότηση των δικτύων όσο και τις αποκεντρωμένες εφαρμογές για την άμεση παροχή ενέργειας στους χρήστες.

Στα πλαίσια ενός και μόνον προγράμματος δεν είναι δυνατόν εν γένει να δοθεί ενίσχυση σε διάφορους σταθμούς που λειτουργούν με αιολική ενέργεια, εφόσον είναι πανομοιότυποι.

Το θέμα της ένταξης των σταθμών που λειτουργούν με αιολική ενέργεια σε ένα σύστημα διανομής ενέργειας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ενός προγράμματος επίδειξης.

Πεδία εφαρμογής

4.1.1. Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

4.1.2. Θέρμανση θερμοκηπίων, χώρων κατοικίας και βιομηχανικών και αγροτικών χώρων, παραγωγή θερμού ύδατος οικιακής χρήσης.

4.1.3. Άλλες εφαρμογές: ξήρανση, ψύξη, άντληση, άρδευση, αφαλάτωση.

4.2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού «ως προγράμματα επίδειξης στον τομέα της ωκεάνιας ενέργειας» εννοούνται τα προγράμματα που αφορούν τη χρησιμοποίηση τόσο της μηχανικής ενέργειας των κυμάτων και των παλιρροιών όσο και της θερμικής ωκεάνιας ενέργειας, η ηλεκτρική ισχύς των οποίων είναι κανονικά κατώτερη από 10 000 kW.

5. **Υδραυλική ενέργεια**

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «προγράμματα επίδειξης στο τομέα της υδραυλικής ενέργειας» εννοούνται τα προγράμματα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, που αφορούν την εκμετάλλευση υδραυλικών πηγών χαμηλής ισχύος (κάτω των 3 000 kW και γενικά μικρού ύψους υδατόπτωσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Κατάλογος των πεδίων εφαρμογής που είναι δυνατό να επιλεγούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό

Ο ακόλουθος πίνακας δεν καθορίζει την προτεραιότητα.

1. **Κτίρια**

1.1. Αποτελεσματικότερες μέθοδοι για τη θέρμανση, το φωτισμό και τον κλιματισμό χώρων, και για την παραγωγή θερμού ύδατος για οικιακή χρήση, π.χ. χρησιμοποίηση αντλιών θερμότητας με νέα τεχνικά χαρακτηριστικά, ικανά να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα και την αξιοπιστία λειτουργίας τους· βελτιώσεις των συμβατικών συστημάτων και των συστημάτων ελέγχου τους ώστε να επιτυγχάνεται σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας.

1.2. Μέθοδοι που επιτρέπουν τον περιορισμό των απωλειών θερμότητας που οφείλονται στον εξαερισμό, π.χ. για τις κατοικίες, τη βιομηχανία ή τα νοσοκομεία.

1.3. Επίδειξη κατά προτίμηση σε συνδυασμό με τις προβλεπόμενες στα σημεία 1.1 και 1.2, τεχνικές νέων υλικών ή νέων τεχνικών θερμομόνωσης, ιδιαίτερα σε ήδη υπάρχοντα κτίρια, λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που συνδέονται με την υγροποίηση των υδρατμών, τον εξαερισμό, τη θερμική αδράνεια, την πυρασφάλεια και τους κανονισμούς ασφάλειας.

2. **Παροχή και χρησιμοποίηση της εκλυόμενης θερμότητας και της ηλεκτρικής ενέργειας στη βιομηχανία και τη γεωργία**

2.1. Αποτελεσματικότερες μέθοδοι παραγωγής και χρησιμοποίησης της εκλυόμενης θερμότητας και της ηλεκτρικής ενέργειας π.χ. βελτιωμένες επιδόσεις.

2.2. Ανάκτηση και επαναχρησιμοποίηση της πλεονάζουσας θερμότητας, είτε ως θερμότητας είτε για τη συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, στην ίδια εγκατάσταση ή αλλού, π.χ. με τη βελτίωση των ανταλλακτών θερμότητας, με τη χρησιμοποίηση αντλιών θερμότητας μεγάλης ισχύος ή/και υψηλής θερμοκρασίας με τη χρησιμοποίηση νέων, οικονομικά αποδοτικών μεθόδων αποθήκευσης της θερμότητας.

2.3. Επίδειξη νέων βιομηχανικών μεθόδων με ισοδύναμο αποτέλεσμα για τη βιομηχανία αλλά με μειωμένες ενεργειακές απαιτήσεις.

2.4. Μέθοδοι χρησιμοποίησης των αποβλήτων ή καυσίμων χαμηλής θερμαντικής ικανότητας για την παροχή θερμότητας ή/και ηλεκτρικής ενέργειας.

3. **Βιομηχανία της ενέργειας**

3.1. Αποτελεσματικότερες μέθοδοι συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας για συλλογικές χρήσεις, π.χ. υψηλότερες αποδόσεις, μεγαλύτερη αξιοπιστία των εγκαταστάσεων, οικονομικά αποδοτική επίδειξη αποθήκευσης σε μεγάλη κλίμακα, επίδειξη δικτύων μεταφοράς της θερμότητας σε μεγάλες αποστάσεις.

3.2. Μέθοδοι χρησιμοποίησης των αποβλήτων της πλεονάζουσας θερμότητας ή των καυσίμων χαμηλής θερμαντικής ικανότητας για συλλογικές χρήσεις, π.χ. χρησιμοποίηση της πλεουνάζουσας θερμότητας μεγάλων βιομηχανικών συγκροτημάτων ή συμβατικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, επίδειξη πολύ μεγάλων αντλιών θερμότητας (της τάξης των 5 000 kW και άνω).

4. **Μεταφορές**

Τα προγράμματα στον τομέα αυτόν περιλαμβάνουν νέες τεχνικές για τα διάφορα μεταφορικά μέσα, ιδιαίτερα για τις οδικές μεταφορές, η χρησιμοποίηση των οποίων θα συνεπάγεται σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ

Κατάλογος των πεδίων εφαρμογής που είναι δυνατό να επιλεγούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό

Ο ακόλουθος κατάλογος δεν καθορίζει προτεραιότητες.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «προγράμματα επίδειξης στον τομέα της υποκατάστασης των υδρογονανθράκων» εννοούνται τα προγράμματα που αφορούν τη χρησιμοποίηση μη ανανεώσιμων ενεργειακών πηγών για την υποκατάσταση των υγρών και αερίων υδρογονανθράκων, χωρίς αυτό να επιφέρει αισθητή αύξηση της κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας.

1. **Στερεά καύσιμα**

   Τα προγράμματα στον τομέα αυτό αφορούν νέες ή βελτιωμένες τεχνικές χειρισμού, μεταφοράς, καύσης, επεξεργασίας και αποθήκευσης άνθρακα, λιγνίτη και τύρφης και των προϊόντων των αποβλήτων τους.

   Τα προγράμματα που αφορούν την αεριοποίηση και την υγροποίηση των στερεών καυσίμων σε μεγάλη κλίμακα με σκοπό την αποκεντρωμένη χρησιμοποίηση των παραγώγων καυσίμων διέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/83 (1).

1.1. Νέες τεχνικές μέθοδοι χρησιμοποίησης των στερεών καυσίμων:

   — Ρευστοποιημένη κοίτη υπό πίεση ή υπό ατμοσφαιρική πίεση συμπεριλαμβανομένης και αυτής που εφαρμόζεται σε μικρές βιομηχανικές εγκαταστάσεις,
   — τεχνικές μέθοδοι καύσης μιγμάτων στερεών και υγρών καυσίμων,
   — αεριοποίηση υπό πίεση, ενσωματωμένη στον κύκλο της χρήσης.

1.2. Επεξεργασία, βελτίωση, διάθεση ή χρήση αερίων, υγρών και στερεών αποβλήτων που παράγονται κατά την εξόρυξη, το χειρισμό και τη χρησιμοποίηση στερεών καυσίμων.

2. **Χρησιμοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας**

   Τα προγράμματα στον τομέα αυτόν αφορούν τις νέες τεχνολογίες για τη χρησιμοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από άλλες ενεργειακές πηγές πλην των υδρογονανθράκων. Αφορούν την επίδειξη, από κατασκευαστές βιομηχανικού εξοπλισμού, νέων τεχνικών χρησιμοποίησης ηλεκτρικής ενέργειας σε θερμικές ηλεκτροθερμικές και ηλεκτρομηχανικές εφαρμογές, καθώς και μεθόδων ρύθμισης της ζήτησης ηλεκτρικού ρεύματος.

3. **Θερμότητα, μεταφορά, διανομή και συσσώρευση**

   Τα προγράμματα στον τομέα αυτόν αφορούν την επίδειξη μεταφοράς θερμότητας σε μεγάλες αποστάσεις, νέων τεχνικών διανομής θερμότητας μεγάλων συσσωρευτών (ημερήσιας, εβδομαδιαίας και εποχιακής συσσώρευσης) και μεθόδων ρύθμισης της ζήτησης της κεντρικής θέρμανσης συνοικιών.

---

(1) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.